

всички-те тіж краготы відѣхъ, пакъ ме завѣдоха оу
ай-долиа земля въ бѣздиа, и відѣхъ страшныа и
терпимыя мѣки во ѿдѣ грѣшиниковъ ѿ са оуго-
бованн за ніхъ, това ми показаха ітіи ѿг҃ан и рѣ-
юха, відншли ѡеодоро ѿ колько мѣки та извѣнилж
тѣ ѿсѧ молитвы ітаго Василіа, и чѹхъ тamo оу мѣ-
ки-те плачь и вѣкъ писокъ страшенъ, тіж ѿ вѣхъа
и мѣки-те, єдинъ вѣкаха ѿхъ тѣжко наимъ, а єдинъ
вѣкаха ѿхъ лютъ и тѣжки мѣки, а єдинъ си кал-
вѣха дніи те защѣ са се родиле, а иной нѣмаше да ѻмѣ-
ромогне, ни да ги извѣни ни да ги пожали, ни да
ни помилувъ, пакъ поспѣ докѣдохама оу мої добрѣ-
ко ми є ѿ ітаго Василіа, и же Оставиխа и каза-
ли ми сега ітый Василіа, слѹжи італь линтваргіа
заради тѣбѣ, и познахъ защѣ за четыридесѧть дній
во моє преставленіе дѣйдохъ на това мѣсто покойно,
ето това вѣше чедо Григоріе; дѣто желаше да разѹ-
шешъ и да віднішъ томъ гтому Григорію мѣ открылж
всемлтивый и всеблгій Бѣхъ, да покаже заради тіж
страшніи двадесѧть страхи діаволскіи, всакій право-
лавный Христіанинъ да вѣрува право Христово ітбѣ є-
вангеліе, защѣ това євангеліе, показувва прѣвый пѣть
вѣкъ, сме всички должни, да сѧ готовише за оумнѣ-
ранѣ, и всекий да ѻма на оумѣ той страшный часъ
мертній. Первіи Христіани и мѣжи и жени ходиле и
живѣли като ѿг҃ли ѿсѧ страхъ Бѣхъ, защѣ ітіи ѿг҃и-
ан дѣнь и иошъ стояла Бѣхъ на кракъ, и ѿ страхъ
и потрѣбуватъ, и треперятъ, така и ныне сме добл-